ל) נטוכה כו.], כ) נמנת העוף מיותר עי' תוספות נדה ע. ד"ה ומביא],

ג) סנהדרין מה: מכות ז.,

ל) [יבמות קכא: צ"ק קיד. לעיל יט:], ה) [ויקרא פרק

ד ב], ו) [ויקרא א], ו) [ועי מנחות לג:], ה) [ויקרא א], ט) [עי

רש"י כתובות כו. ולע"ק],
י) [סנהדרין פא:], יא) עי'
מהרש"ל, יב) [וע"ע תוס"

יבמות קד: ד"ה דאמר ומה שנרשם שם בלדו],

גליון הש"ם

תום' ד"ה והא בטי םמיכה כו' דבהבאת קרבן

איירי. עיין מו"ק דף טו

ע"ב חוס' ד"ה אחרי. ועיין

נר מצוה במ א ב מיי׳ פ״ד מהל׳

פסולי מוקדשין הלכה

יד: ל ג מיי' פ״ו מהלכות גירושין הלכה כח כט ופ"ט מהלכות תרומות הלכה כ סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סימן קמא :סעיף סע

ד [טוש"ע שם סימן יז סעיף לו]: לא ה מיי פי"ג מהלי סנהדרין הלכה ז סמג לאוין רל:

לב ו מיי׳ פי״ג מהלכות גירושיו הלכה יג סמג עשין ג טוש"ע אה"ע סימן יז סעיף י: לג ז מיי׳ שם הלכה יא

: סעיף טעיף ג. לד ח מיי שם הלכה יג לד ח מייי שם הננה ג. טוש"ע שם סעיף יד: לה ט מיי שם ופ"ט מהלכום מרומום :מה"ע סי׳ המא סעיף סט

פסקי רי"ד . דלא מרע לחזקה דהכי: השולח חטאתו כו' והא בעינא סמיכה ותניא בת"כ בעינא טפייכוז וותיא בוניכ וסמך ידו ולא יד בנו ולא יד שלוחו ואע״ג דקי״ל דסמיכה לא מעכבא ה״מ דחזי לסמיכה אבל האי דלא חזי לסמיכה מעכבא כדאמרינן גבי בילה דכל שאינו ראוי לבילה בילה מעכבת בו עי' בקדושין . בפ״ק (כה.): אמר רב יוסף בר ק (כתו) בחטאת נשים עסקינן דלאו בני סמיכה נינהו דהכי תניא התם דבר אל בני ישראל וסמך בני ישראל סומכין ולא בנות ישראל מומכוח דר פפא דלא בעי סמיכה: **מתני** ג׳ דברים א״ר אלעזר בז . את דבריו על עיר שהקיפה לידון שהן בחזקת קיימין אבל עיר שכבשה כרקום. אבל איר וספינה שאבדה בים והיוצא לידון נותנין עליהן חומרי חיים וחומרי מתים יווכורי היים החובורי בונים בת ישראל לכהן ובת כהן לישראל לא תאכל בתרומה: תניא שמע מב״ד איש פלוני מת איש פלוני נהרג ישיאו את אשתו שמע מבית דין (ס״א מקומונטריסין) של אומות העולם איש פלוני מת איש פלוני נהרג אל ישיאו את אשתו פי׳ ממונים להרוג מת הוא שמת מאליו בכיפה ששם הכניסוהו נהרג ע"י אחר ואע"ג דקי"ל מסיח לפי תומו הימוני מהימן הרי זה וקיית מסיח לפי חומו הימוני מהימן הרי זה במילתא דלא שייכי בה אבל במילתא דשייכי בה

והא בעי סמיבה. אע"ג דסמיכה לא מעכבא מ"מ אין לעשות בלח סמיכה לכתחלה וכן פריך גפ׳ התערובות (זבחים דף עד:) אהא דתנן התם קדשים בקדשים יקרב לשם מי שהוא והא בעינא סמיכה ומשני בקרבן נשים וכן בפסחים פרק האשה (דף פע.) גבי

חמשה שנחטרבו טורות החחיהם ונחוא יבלת באחד מהן דפטורין מלעשות שמא מת לא חיישינן שמא ימות חיישינן פסח שני אף על פי שיכולים להביא אמר ליה רב אדא בר מתנה לרבא והא נוד ולהתנות במותר הפסח אפ״ה פטורין דכשמא ימות הוא ופליגי אמר רב יהודה משום דפסח לא בעי סמיכה ומותר מדסקרתא שאני נוד דאפשר דמסר ליה פסח בעי סמיכה ולא אמרינן יעשו לשומר ¢מתקיף לה רב משרשיא ערביך בלא סמיכה דלכתחלה אין לעשות בלא ערבא צריך אלא אמר רבא שמא מת לא סמיכה כדפרישית וקשה דגפרק תמיד חיישינן שמא ימות תנאי היא: השולח נשחט (שם דף סב.) אמרינן דכל חמאתו ממדינת הים וכו': והא בעינא סמיכה הזבחים ערל וטמא משלחין קרבנותיהם ולא קפיד אסמיכה וליכא למימר דסמיך אמר רב יוסף "בקרבן נשים רב פפא אמר אבראי דבפ׳ כל הפסולין (זבחים דף לג.) בחמאת העוף וצריכא דאי אשמועינו גם מסקינן דתכף לסמיכה שחיטה דאורייתא משום דלא אפשר אבל תרומה דאפשר אימא ואפילו למ"ד (שם לב:) ביאה במקלת לא ואי אשמועינן תרומה דזמנין דלא אפשר לא שמיה ביאה ליכא למימר אפשר אבל חמאת יהעוף מספיקא לא ליעול חולין דמעייל ידיה וסמיך דהא בפרק כל לעזרה צריכא: מתני ישלשה דברים אמר הפסולין (גז"ש) אמרינן כל הסומך רבי אלעזר בן פרטא לפני חכמים וקיימו את ראשו ורובו הוא מכנים דכל כחו בעינן וליכא לאוקמי בעוף דעוף לאו זבח דבריו על עיר ישהקיפה כרקום ועל הספינה הוא ובבכור ומעשר נמי ליכא לאוהמי המומרפת בים ועל היוצא לידון שהן בחזקת דהא כל הזבחים קאמר ולא בקרבן קיימין אבל עיר שכבשה כרקום וספינה נשים משום ערל ויש לומר דהכא כיון שאבדה בים והיוצא ליהרג נותנין עליהן שיכול לקיים מצות סמיכה שיביאנו חומרי חיים וחומרי מתים בת ישראל לכהן ובת כהן לישראל לא תאכל בתרומה: גמ הוא עלמו אין לו לעשות בלא סמיכה וכן בפרק התערובות (שם דף עד:) יש אמר רב יוסף לא שנו אלא בב"ד של ישראל לו תקנה ברעייה א דהכי נמי מפליג התם אבל בב"ד של עובדי כוכבים כיון דגמיר ליה (עו.) גבי אשם משום דאית ליה תקנה רינא לקמלא מיקמל קמלי ליה אמר ליה אביי בית דין של עובדי כוכבים גמי דמקבלי שוחדא אמר ליה כי שקלי מקמי ברעייה ובפרק האשה נמי כיון שהוא ספק דשמא פטור הואב לא עשו חכמים תקנה דאי אפשר לתקן אם לא יעבור מצות סמיכה אבל ערל וטמא^ג מיירי דלחתום פורסי שנמג לבתר דמיחתם פורסי כגון שאין לו תקנה להמתין כגון שמתו שנמג לא שקלי מיתיבי בּהכל מקום שיעמדו אחיו מחמת מילה דאי אפשר לימול שנים ויאמרו מעידין אנו את איש פלוני בשום ענין וטמא כגון זב ומלורע שאין שנגמר דינו בבית דינו של פלוני ופלוני ופלוני רפואתו תלויה בעלמו™ אי נמי כגון שהיה עובר בבל תאחר אם היה עדיו הרי זה יהרג דלמא בורח שאני ת"ש ממתין וכן ההיא דתנן בשקלים (פ"ז מ"ד) ישמע מב"ד של ישראל שהיו אומרים איש ומייתי לה בפ"ב דקדושין (דף נה.) פלוני מת איש פלוני נהרג ישיאו את אשתו בהמה שנמצאת בין ירושלים למגדל מקומנמריסין של עובדי כוכבים איש פלוני עדר זכרים עולות נקבות זבחי שלמים □ מת איש פלוני נהרג אל ישיאו את אשתו התם נמי אין תקנה אחרת לאותם מאי מת ומאי נהרג אילימא מת מת ממש קרבנות אלא שיקריב בלא סמיכה י וכן ונהרג נהרג ממש דכוותיה גבי עובדי כוכבים יורש שמביה קרבן הביו הע"פ שהינו אמאי אל ישיאו את אשתו יהא קיימא לן סומך וא"ת והא דתנן גפ׳ דם שחיטה (כריתות כג.) ושניהם מביאים חטאת סדכל מסיח לפי תומו הימוני מהימני ליה אחת ובפרק שני נזירים (נזיר דף נו.) אלא לאו מת יוצא למות נהרג יוצא ליהרג שמביאים קרבן אחד בתנאי אלמא וקתני בב"ד ישראל ישיאו את אשתו לעולם בלא סמיכה כדי מייתי קרבן מת ממש ונהרג ממש ודקאמרת דכוותיה לפטור עלמו מאי שנא מההיא דפרק גבי עובְדי כוכבים אמאי לא והא קי"ל דכל האשה ויש לומר דודאי תקנו חכמים מסיח לפי תומו הימוני מהימני ה"מ במילתא שמביאים קרבן אחד מספק בלא דלא שייכי בה "אבל במילתא דשייכי בה סמיכה כדי לפטור עלמו אבל להביא קרבן ז ודאי כגון מותר הפסח לא התירו

שמא מת לא חיישינן. דאוקמינן אחזקה שהניחו חי וגבי כהן שהלך למדינת הים כיון שלא גירשה אינה נאסרת אא"כ מת. אבל זו שנותן לה גט על מנת שיחול שעה א' קודם למיתתו לשמא ימות מיד ודאי חיישינן דלא מרע לה לחזקה בהכי: והא נוד. לדידך דבעית לאוקמי

לדברי הכל והא נוד דהאי דאסרי ליה לשתות משום שמא ימות הוא ופליג ר"מ ואמר לא חיישינן: ערביך ערבא לריך. שמה השומר עלמו יפשע: שמה מת לא חיישינן. ומתני׳ דברי הכל וברייתא דהרי זה גיטך תנאי היא פלוגמה דר"מ וחבריו: והה בעינה סמיכה. ותניא בת"כם ידוי ולא יד בנו ידו ולא יד שלוחוש: בקרבן נשים. אשה ששנגה בכרת ושלחה חטאתה דגבי סמיכה תניא (קדושין דף לו.) דבר אל בני ישראל וסמקה) בני ישראל סומכין ואין בנות ישראל סומכות: ולריכת. למיתני תלתה בבי במתניתין בחזקת שהוא קיים: דוימנין דלא אפשר. שהיא עניה ולריכה פרנסה ותטול תרומה בבית הגרנות: בותבי' כרקום. מלור מתרגמינן ש כרקומין (דברים כ): המוטרפת. ועדיין לח טבעה: לידוג בדיני נפשות: חומרי חיים כו'. כדמפרש ואזיל: בת ישראל לכהן. חומרי מתים: בת כהן לישראל. חומרי חיים ולא תאכל בתרומת אביה: בבי לא שנו. דיונא ליהרג נותניו עליו חומרי חיים: אלא בבית דין של ישראל. שלאחר גמר דין זימנין דחזו ליה זכותא ומחזירין אותו כדאמרינן בנגמר הדין (סנהדרין דף מב:) הסוס רץ ומעמידו: פורסי שנמג. לשון פרסי הוא פסק דין: כל מקום כו'. רישה הכי היתה מי שנגמר דינו וברח כו' בפ"ק דמכות (דף ז.): הרי זה יהרג. אלמא לא אמרינן שמא מלאו לו זכות אחרי כן ש"מ לא שכיחא ולא מספקינן בהכי: איש פלוני מת. בבית דין מיתת עלמו כגון מי שלקה ושנה בב"ד כונסין אותו לכיפהים: נהרג. ה' מארבע מיתות וגבי עובדי כוכבים מת כמו לקמוניא חלילא דקטיעא בר שלום במס׳ ע"ז (דף י:): קומנטריסין. ממונין ליהרג: אמאי אל ישיאו אשתו. הא קי"ל בפ׳ בתרא דיבמות (דף קכא:) עובד כוכבים מסיח לפי תומו כשר לעדות חשה: וקתני. גבי ישרחל ישיאו וקשיא לרב יוסף: דלא שייכי בה. שאינה תפארת להם: דשייכי בה. כי הכא שמתפארים שהרגו בדין: עבידי לשקר. ולומר נהרג ואף על פי שלא ראוהו אלא יוצא לידון: לא שנו.

דנותנין עליו חומרי חיים אלא בדיני

עובדי

כוכבים דשקלי שוחדא:

מו

ע"ב נווס ד"ה מחור. זע בטורי אבן מגילה דף ע"א ד"ה מזובו:

מוסף תוספות

א. אין לעשות בלא סמיכה. תוס' זבחים עד: ד"ה וה). ב. מלעשות פסח. ג. (ו)יש לתמוה וכו' הא אפשר לערל עד שימול אכטו יכוי כו על מור. ולטמא עד שיטהר, ויעשו סמיכה. ונראה לומר. מוס׳ ונחים עד: ד"ה והח. T. ואפשר שלא יתרפא לעולם והו"ל מחוייב קרבן, הלכך טוב לנו שיביא בלא סמיכה. מוס׳ מגיגה ד: ד״ה דכתיכ. ה. והתם, הא בעי והל. 1. וטוב להקריב רלא סמיכה ממה שואמר והל. ז. בתוס׳ בזבחים דף עה. נוסף: אחר שהוא ברש"ש כאן). ח. אמאי משלחין קרבנותיהן. מוס׳ יצמות קד: ד"ה דאמר. 10. משמע דאם יטהר מזובו יביא קרבן אע"פ שהוא מצורע. תוס' מו"ק טו: ד"ה ואחרי. י. גבי שני שנתערבו מצורעים א. דבר חיובא. מוס׳ הרא״ש. יב. דהלכה למשה מסיני דחטאת העוף בא על הספק. מוס׳ יג. שהבעלים הרא״ש.

> עבדי לאחזוקי שיקרייהו א"ד א"ר יוסף בל"ש אלא בב"ד של עובדי כוכבים חכמים להביאו בלא סמיכה כדי לפטור אבל את עלמוי^{ה)} וא״ת בפ׳ כל המנחות באות תלה (מנחות דף סב:) אַמרינן השולח קרבנותיו ממדינת הים כהן מניף על ידו והיכי עביד הכי והא בעי סמיכה דמדקתני מניף משמע דאיירי בשלמים ובקרבן נשים ליכא לאוקמי דהא חנא ליה רישא והאשה כהן מניף על ידה ודוחק לאוקמי בערל וטמא וי״ל דמיירי ביורש וכרבי יהודה דאמר יורש אינו סומך והכא דלא משני ביורש משום דחטאת תנן ובהתערובות (זכחים ע:) תנן כל הזבחים דמשמע אפילו חטאת וא״ת ערל וטמא וכל הנהו דאין ראויין לסמוך 🏿 נהי דסמיכה לא מעכבא נימא כל שאינו ראוי לבילה בילה מעכבת בו (מנחות קג.) ויש לומר מדדרשינן בתורת כהנים (ויקרא טו) וכי יטהר הזב מזובו ^{יש ו}לא מנגעו ששמע מינה דטמא משלח קרבנותיו ° דבהבאת קרבן איירי ועוד מדממעטינן בפרק קמא דחגיגה (דף ד:) טמא מראיה מובאת שמה והבאתם שמה כל שישנו בביאה ישנו בהבאה ש"מ דשאר קרבנות משלח ולא חיישינן שיהא ראוי לסמיכה: אבד חשאת דא דיעוד חודין דעזרה. וא"מ והלא חטאת העוף באה על הספק כדאמרינן בפרק בתרא דנדה (דף ע.)' ויש לומר דאדם עצמו'א בדין הוא שמביא על הספק כדי לפטור עצמו'ב אבל הכא'ג לשליח אין להביא חולין לעורה מספק: פורםר שגמג. פירש ר"ח דיין גדול שלהם: רכתגר ישיאו את אשתו. מהא דקתני קומנטריסין של עובדי כוכבים אל ישיאו את אשתו. מהא דקתני קומנטריסין של עובדי כוכבים אל ישיאו את אשתו ורב יוסף קאמר דמיקטל קטלי ליה לא מצי לאקשויי דאיכא לאוקמי לברייתא מיקמי דליחתם פורסי שנמג ועוד אומר ר"י דדלמא

> הא דעובד כוכבים מסיח לפי חומו כשר לעדות אשה היינו כשמעיד שכבר מת דלא טעי בין מת ללא מת אבל יוצא למות או ליהרג לא מהימן: